

Yliopisto-opiskelu

Yliopistollinen opiskelu ja akateeminen yhteisö
Asko Karjalainen, Oulun yliopisto

Tervetuloa tiedeyhteisöön! Päätymättömälle matkalle uuden tiedon etsijöiden maailmaan. Sitä yliopisto-opiskelu pohjimmiltaan tarkoittaa. Se on jatkuvaa tutkimusmatkaa ja seikkailua, loputonta uuden oppimista yhdessä tutkijatovereiden kanssa.

Yliopisto on ainutlaatuinen ilmiö ihmiskunnan historiassa. Se on ainoa instituutio, jonka tehtävänä on tuottaa uutta tietoa koko ihmiskunnan käyttöön. Maailmassa on lukuisia yksityisiä tutkimuslaitoksia, jotka tekevät huippututkimusta yrityksille ja vaikkapa sotilaalliseen käyttöön. Niiden tuottama tieto on salaista. Yliopiston tuottama tieto on periaatteessa avointa kaikille. Avoimuus sisältyy yliopiston eli tiedeyhteisön ethokseen. Tähän pohjautuu myös ikivanha periaate, että yliopistoluennot ovat kaikille avoimia. Kuka hyvänsä voi seurata yliopisto-opetusta, tutkinnon suorittaminen kuitenkin vaatii pääsemistä opiskelijaksi.

Yliopisto ei ole koulu vaan tutkimuslaitos. Sen henkilöstö ei ole tavallisia opettajia vaan tutkijaopettajia. Sen opiskelijat eivät ole koululaisia vaan nuorempia tutkijoita, tiedeyhteisön noviiseja. Yliopisto-opiskeluun sisältyy myös paljon veloitteita ja vastuuta. Tärkein vastuu on siinä, että huolehdit alusta lähtien oman oppimisesi tasosta. Mitä syvemmin opit tieteenalasi perustiedot ja tutkimusmenetelmät, sitä täysivaltaisempaan jäsenyyteen kykenet. Tärkeää on myös heti opintojen alussa oivaltaa, että tiedeyhteisön jäsenyys ei lopu silloin kun suoritat loppututkintosi. Se ei pääty tohtorinväitöskirjaan tai siihen, kun siirryt yliopiston ulkopuolisen työelämän palvelukseen. Se jatkuu läpi elämän - yhtä kauan kuin älyllinen uteliaisuutesi.

Yliopisto-opetuksella on ehkä haasteellisin kuviteltavissa oleva tehtävä. Sen on kyettävä auttamaan oppijaa kasvamaan uuden tiedon tuottajaksi. Yliopisto-opetuksen täytyy myös vastata ympäröivän yhteiskunnan haasteisiin. Sen tulee kouluttaa osaavia ammattilaisia vaativimpiin kuviteltavissa oleviin tehtäviin. Yliopisto-opetukselta vaaditaan yhä parempaa laatua. Tästä syystä opetuksen sisällöt ja opetusmenetelmät eivät saa polkea paikallaan ja yliopistot kehittävätkin opetustaan kaiken aikaa. Yliopisto-opiskelijana, tiedeyhteisön jäsenenä, myös Sinulle kuuluu kehittämisvastuuta. On tärkeää että annat opettajillesi palautetta ja opetuksen kehittämisideoita, sekä pyydettäessä että tarvittaessa. Ja jos saat osaksesi huonoa opetusta, velvollisuutesi tieteen oppijana on kritisoida ja vaatia parannusta. Kehitä myös omaa opetustaitoasi neuvomalla ja ohjaamalla opiskelutovereitasi. Kollegan auttaminen ja oman tietämyksen jakaminen on tärkeä osa tiedeyhteisön toimintaa. Se on akateemista opiskelua parhaimmillaan.

Entä oppiminen? Se vaatii aina kovaa työtä, uhrauksia ja joskus myös nöyrytymistä. Oppiminen on viime kädessä aina opiskelijan vastuulla, sillä taitavinkaan opettaja ei voi oppia toisen puolesta. Oppimisen kehittäminen on asian toinen puoli. Oppimisen taito on tärkeä asia ja sitä voi tukea ja kehittää kuten opetustaitoakin. Nämä sivut, joita nyt tutkit, ovat yksi oppimistaidon tuki- ja kehittämisväline. Sukella niihin. Raota niiden avulla itsellesi oman oppimisesi salaisuuksia. Ota näistä sivuista, niiden materiaaleista, tehtävistä ja opintoneuvojista kaikki irti.

Opintojen rakenne

Tutkintovaatimukset (opetussuunnitelmat), joita avoimessa yliopisto-opetuksessa noudatetaan, ovat aina sen yliopiston vahvistamia, jonka tarjontaan opetus kuuluu. Opintojen sisältö ja rakenne vastaavat siten järjestävän yliopiston opintojen sisältöä ja rakennetta. Opinnot on mitoitettu opintopisteinä. Laskennallisesti yhden opintopisteen suorittamiseen opiskelijalta vaaditaan noin 27 tunnin opiskelua.

Opetusta järjestetään yksittäisinä opintojaksoina ja opintokokonaisuuksina. Opintojaksot, joita voidaan kutsua myös kursseiksi, voivat olla yhden tai useamman opintopisteen laajuisia. Opintokokonaisuudet muodostuvat opintojaksoista. Perusopinnot sisältävät vähintään 25 opintopistettä oppiaineen perusteita.

Aineopinnot sisältävät pääsääntöisesti 35-45 opintopistettä opintoja, joissa laajennetaan ja syvennetään perustietoja. Joissakin avoimissa yliopistoissa on tarjolla myös syventäviä opintoja, jotka antavat opiskelijalle tiedolliset ja menetelmälliset valmiudet itsenäiseen tutkimustyöhön.

Avoimessa yliopistossa voi opiskella myös kieli-, viestintä- ja menetelmäopintoja. Niiden antamat valmiudet tukevat myöhempää opintomenestystä. Esimerkiksi aineopinnot saattavat vaatia vieraan kielen taitoja tai tilastotieteen perusteiden hallintaa.

Avoimessa yliopistossa ei voi suorittaa tutkintoa, mutta yliopiston tutkinto-opiskelijana voit sisällyttää aiemmat avoimessa yliopistossa suoritettut opintosi tutkintoosi.

Esimerkki Turun yliopiston kasvatustieteen kandidaatin (180 op) ja maisterin (120 op) tutkinnosta

